

עת צרה היא ליעקב וממנה יושע

הנה אחיי היקרים הצרות והגזירות (שלא תבואנה) בין על פרט ובין על כלל ישראל הולכים ומתחדשים והנה אנו מחפשים עצות מה לעשות כדי לבטל את הגזירות ולהביא ישועה, והנה בע"ה נביא כמה עצות מהספרים הקדושים: והנה מובא בהושע (ג,ה) "אחר ישובו בני ישראל ויבקשו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים" ושימו לב היטב מה שמצודת דוד ביאר ז"ל אחר ר"ל אחרי ימים רבים ישובו בני ישראל אל ארצם ואז יבקשו את ה' לשאול ממנו דרכם כי ישוב וישרה שכינתו בינהם והנה רש"י ז"ל מביא מדרש אחר "ימי הגולה": (עיין שלא כתב ימי הגלות!) ישובו בני ישראל וכו' תגא משום ר"ש בן יוחאי בג' דברים מאסו בני ישראל בימי רחבעם: במלכות שמים, במלכות בית דוד ובבית המקדש וכו'.

אמר רבי שמעון בן מנסיא: אין מראין סימן טוב לישראל (הרד"ק גרס גרסת הילקוט. סימן גאולה לישראל) עד שיחזרו ויבקשו שלשלתם שנאמר (הושע ג.ד.): "כי ימים רבים ישבו בני ישראל; אין מלך, אין שר ואין זבח וגו' אחר ישובו בני ישראל (אל ארצם, מצ' דוד) ויבקשו את ה' אלוקיהם(מלכות שמים) ואת דוד מלכם(מלכות בית דוד) ופחדו את ה' ואל טובו זה בית המקדש שנאמר: "ההר הטוב הזה" והנה מפורש דבר הנביא שכאשר נחזור לארצנו ונבקש, זאת אומרת נתפלל ונצעק על גלות השכינה נראה סימן גאולה וישועה. ומובא באור החיים הקדוש(בהר כ"ה) והגאולה תהיה בהעיר ליבות בני אדם ויאמר להם הטוב לכם כי תשובו בחוץ, גולים מעל שולחן אביכם וגו' ובסוף לשונו כותב "עתידים ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל ומהם יבקש ה' את עלבון הבית העלוב" ע"ש וידוע שהוא בעצמו תיקן תפילה נוראה על זה ומובא בסידור ברדיטשוב.

עוד מובא בספר בית שמואל(פר' מטות) וז"ל: "הש"ת רוצה שיזכו בני ישראל ויבקשו רחמים על הורבן ביהמ"ק ואילו היה להם מגוחה לא היו מבקשים רחמים, ולכן אין להם מגוחה בגלות" ובסה"ק יערות דבש חלק א' דורש א' וז"ל: אין צורך להאריך כי צריך להוריד דמעה באין הפוגות על בניו ירושלים והחזרת קרן דוד, כי הוא תכלית שלמות האנושית באם אין לנו ירושלים ומלכות בית דוד- למה לנו חיים?! עד כאן!

ובמסילת ישרים(פ' י"ט בסוף) מביא: "והנה צריך שיצטער תמיד צער ממש על הגלות והחורבן מצד שזה גורם מיעוט כביכול לכבודו יתברך" וכו' וממשיך ויתפלל תמיד על גאולתן של ישראל והשבת כבוד שמים לעילוי ואם יאמר אדם: מי אני ומה ספון שאתפלל על ירושלים וכו' המפני תפילתי יכנסו הגלויות ותצמח הישועה? תשובתו בצידו, כאותה ששינוי(סנהדרין ל"ח): "לפיכך נברא אדם יחידי כדי שכל אחד יאמר: "בשבילי נברא העולם"! ומובא בסידור עת רצון דך צ"ח (מדרש שוחר טוב תהילים יז) "כל אותם האלפים שנפלו בימי דוד לא נפלו אלא על שלא תבעו את בנין בית המקדש ומוסיף שם והלא דברים קל וחומר, ומה אם אלו שלא נבנה בימיהם ולא חרב בימיהם כך נעשה להם ונענשו על שלא בקשו בנין בית המקדש אנו שחרב בימינו והיה בימינו ואין אנו מתאבלים עליו ולא מבקשים רחמים על אחת כמה וכמה".

ומובא בספר עלינו לשבח (דף ק"נ): לאף אחד לא אכפת! - בצורה זו מיישב ר' זעלמעל'ה (זלמן אחיו של רבי חיים מוולאזין) שאלה קשה שעלתה במוחו הארי. בתחילה פרשתנו שואל רש"י מדוע נכתבה פעמיים המילה 'משכן' בפסוק "אלה פיקודי המשכן, משכן העדות"? ומתרגם: 'רמז למשכן שנתמשכן בשני חורבנין על עוונותיהן של ישראל' והקשה ר' זעלמעל'ה: הרי לגבי משכון כותבת התורה(לעיל פ' כ"ב פס' ל"ה) עד בא השמש תשיבנו לו, וא"כ מדוע הקב"ה לא החזיר לנו את ביהמ"ק? ומיישב: התורה עצמה (לעיל פ' כ"ב פס' ל"ו) מסבירה לנו מדוע צריך להשיב את המשכון עד בא השמש: והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני, ולכן לא כדאי לך, המלווה, לעכב את המשכון אצלך, כי אני אאזין לצעקותיו של בעל המשכון ואפרע ממך. ממשיך ר' זעלמעל'ה: אבל כאשר המשכון הוא ביהמ"ק, אף אחד לא צועק!!! לאף אחד זה לא אכפת!!! וא"כ מדוע שהקב"ה יחזיר את המשכון?! מוסיף ר' זעלמעל'ה ואומר, שגם אם אדם יחיד יתפלל ויצעק שהש"ת ישיב לנו את ביהמ"ק יעניקו לו מן שמיא את השפע ואת השראת השכינה שהיה מקבל בביהמ"ק, לו היה קיים. נורא ואיום!!

וזה לשון היעבץ בסידור הלכ' ט' באב "אלמלא לא היה אלה עון זה בדינו, שאין מתאבלים על ירושלים כראוי, די להאריך גלותינו והוא בעיני הסיבה הקרובה ביותר גלויה עצומה וחזקה לכל ההשמדות המופלגות הגדולות והנוראות המבהלות אשר מצאונו בגלות, בכל מקום פזורנו על צורנו נרדפנו לא הונח לנו להרגיע בגוים וכו' אחר כך כותב שכחנו את ירושלים ולא עלתה על ליבנו (עוד בפרט אנו תושבי ירושלים באים לכותל ורואים את החורבן הנורא מול עינינו ולא מרגישים אינו לנו!) על כן כמת מלב נשכחנו מדור לדור ונוסף יגון על יגוננו ומכאובינו וכל אוהב אמת יודה לדברינו ואני בחסדי ה' מצאתי רמז לדבריו, מובא בספרים הקדושים שיד ימין היא היד הפועלת ישועות כמו שכתוב "ימין ה' עושה חיל ימין ה' רוממה", "ימין ה' נאדרי בכח ימין ה' תרעץ אויב" והנה במזמור על נהרות בבל שהוא המזמור המדבר על הגלות מובא "אם אשכח ירושלים תשכח ימיני" ועיין רמזים נפלאים בספר קהילת יעקב מפתח לחכמת הקבלה שהאריך בזה ע"ש. זאת אומרת אם אנו לא צועקים על גלות השכינה מונעים בעצמנו ישועות ע"י יד המושיע את ישראל וח"ו מזמינם לעצמינו צרות וכן מובא בספר הברית ח"א מאמר ט' כ' טז' "כי הוא ית' מתנהג עמנו מידה כנגד מידה ואומר אתם אינם חסים כאם על עצמכם לא עלי אך אני לא אחוס עליכם".

והנה מובא בשער הכוונות דף נ"ד ע"ד "והנה אם הוא בלילי הקיץ הקצרים אך כשיקום משנתו יהיה קרוב לעמוד השחר אל תחוש לעסוק בתורה באותה שעה רק תעשה סדר הבכיה (תיקון חצות זאת אומרת בכיה על גלות השכינה) ואח"כ אם ישאר זמן תעסוק בתורה ותזהר מאד שלא תתבטל מזה אפילו לילה אחד כי הוא ענין רב התועלת" מה נורא הדבר שרבינו האר"י ז"ל אומר שהצעקה על גלות השכינה עדיף מלימוד התורה והכוונה עוד לפני עלות השחר שמעלת לימוד התורה אז אין למעלה ממנה כמובא בספרים ובפרט בזוהר הקדוש ונפסק להלכה בבן איש חי בברכי יוסף (תקפא ס"י) ובשער תשובה וגם במטה אפרים שאמירת תיקון חצות עדיף אפילו מסליחות ע"ש. ועוד ברמב"ן (בדרשת הנה ישכיל) יאשים הנביא את ישראל בעבור כי הם בגלותם ישימו כל כוונתם בעסקי העולם וכל אחד עסוק לעצמו בביתו ובעסקיו וראוי להם להיות בוכים ומתפללים לפני ה' לילה ויום שיכפר על עוונות ישראל. וכתב הגר"ח מוולאזין (דרשה לער"ה) אמר שאם היינו מתפללים להביא השכינה ושיתגלה כבודו יתברך בגאולה שלמה כבר היינו נגאלים אלא שאנו מתפללים רק על מצבינו הגשמי, עוד כתב רבי משה זכותא (מובא בילקוט יוסף ח"א) גדול שכר התיקונים הנעשים אחר חצות על גלות השכינה ועל חורבן הבית, והוא עולה על כל שער תפילות וסליחות בזמן

הוא ואין לבטלו בשום אופן וכך גם דעת הגאון הנודע ביהודה(דרושים דרוש ד' אות כא): בין הלומדים בין דלת העם, קודם כל דבר, יסדרו תיקון חצות להוריד דמעה על גלות השכינה, ובפרט בזה הזמן בעוה"ר מתגברים הרשעים ונותנים כח לקליפה וזהו אורך גלותינו, וראוי לעשות מלחמה בתחבולות נגד הקליפות, ולהתיש כוחו על ידי תיקון חצות, וראוי ליזהר בזה יותר מאשר היו הדורות הראשונים. ע"ש.
ובמעשה רב להג"א (ס"א) "שיש לקום בחצות ולעשות תיקון חצות" וממליץ לכל אחד לעיין היטב במה שהביא באריכות בספר קדושת הלוי השלם פרקי אבות פ"ב מ"ו (פ' מסות) "ל"ה לא הביישן למד" שאחרי כל האריכות נפלאה מביא שתי מסקנות לגבי מי שלא מצטער על גלות השכינה.

א. ולכן היה אפשר(לפרש) המאמר דכל מי שאינו מתאבל על ירושלים שיש בה כמה מיני בחי' אבילות הנז"ל, וביחוד האבילות על חילול שמו הגדול בין הגויים. שאחרי שאינו מתאבל על חילול שמו ית' לכן כל צדקותיו אשר עשה לא יזכרו לו להנטותו לתחיה לראות בשמחת ישראל ציון וירושלים. כי בלי ספק כל מעשיו היו מצוות אנשים מלומדה. ולא לעשות נחת רוח לשמו הגדול ית'. כ"א היו משיג איזה בחי' אהבה ודביקות לשמו ית'. איככה יוכל וראה חילולו בער"ה ויתאפק לשים יד לפה מלהתאבל ע"ז אבילות תכופה.

ב. ומעתה נבוא אל ביאור המאמר כל המתאבל על ירושלים ר"ל שמתאבל בפועל בלב ודברים ואז הוא מזכיר לעצמו ולשכלו תמיד גודל הנעימות והשלימות והתענוג הנעדר ממנו ובזה אינו מניח לשכלו להתעבות ולהתגשם כ"כ עד שלא ישיג נעימות התענוגים האמתיים שנעדרו, וגם בבואם, אבל באבילות הזו הוא מלטש ומזכך תמיד שכלו ובינתו כנ"ל הכל באר היטב, וד"ש זוכה ר"ל שהוא מזכך שכלו שזה עיקר האדם, ואומרו זוכה ר"ל נעשה זך ובהיר ולכן רואה בנחמתה ושמחתה ר"ל שמשיג גודל היקר ונעימות הטוב המעוּתד ושש ושמה ומתנחם ומתענג בו, וכל שאינו מתאבל ר"ל וכו' אז הוא מניח שכלו להתגשם ולהתעבות אחר ההרגל התלאות צרות הגלות החיל הזה, ולכן אם יעזוב האבל יום, וימייים יעזבהו השכל ומידי יום ליום יתעבה ויתגשם השכל ולא ישיג הנעימות והיקר הנעים ולא יתאבל עליו כלל. ומזה יתגשם עוד עד שאפילו שתבוא הטובה לא ישיגה לשמוח בשמחתה ולהתענג בנעימותה, וד"ש אינו זוכה ר"ל שאינו מזדכך שכלו, ולכן אינו רואה בנחמתה ר"ל אף שהוא רואה אינו משיג התענוג כנ"ל, ולשון ראייה הנזכרת כאן הוא ראיית עין השכל כנודע ר"ל שאינו משיג כנ"ל, והמתאבל ישיג" (לא לשכוח שהוא ז"ל ידוע כאחד מגדולי מלמדי זכות על ישראל)

ואחרי כל מה שכתבתי יבוא לחשוב בחור ישיבה שאולי רצוי שישאר ער עד אחר חצות כדי להשתתף בהתיקון הגדול שנעשה ע"י תיקון חצות וודאי שאם ע"י כך יבש סדרי הישיבה וגם למחרת מחמת עייפות אינו יכול ללמוד כראוי לא נכון לבחור לעשות כך, וכן ראיתי בילקוט יוסף (סימן א') אבל משם לחשוב בחור ישיבה שתיקון חצות וצעקת על הגלות השכינה אינו ענין שלו כמו שכבר קבלתי תשובה מבחורים שענו לי שלא נהגו בישיבות להגיד ת"ח, פונה אני השפל ומתחנן לכל מי שיש לו השפעה על בחורי ישיבה להבהיר ולהסביר שעם מכל סיבה שהוא ער בשעה הראויה לתיקון חצות(לדו' בא משמחה משפחתית, או משמרת ביום שישי וכו') גודל החשיבות שיקדיש כמה דקות לתיקון חצות אם לא הוא יגדל ויהיה גם אברך ומשיך במחשבתו שכל זה לא שייך אליו, כמה שראיתי לצערי הרב בפועל וכבר הבאתי לעיל מהאור החיים הקדוש שכל מי שיש בכחו להשפיע על הענין היקר הזה יתן את הדין, וכדי לסיים את המעט שהבאנו מספרים קדושים. נסיים בדבר הלכה: מובא בש"ע א"ח ס' תק"פ ס"ג יש מי שאומר שגזרו שיהיו מתענים בכל יום ב' וה' על חורבן הבית ועל התורה שנשרפה, ועל חילול ה'. ולעיתיד לבוא "יהפוך ה' לששון ולשמחה..." ועיין במ"ב וכף החיים שהביאו בשם המ"א "ומי שאינו יכול להתענות על כל פנים יתפלל על הדברים הללו" ועיין ש"ע ס"א ס"ק ב,ג.

הודעה- יש מנין קבוע לתיקון חצות בחצות הלילה (לפי הלוח) בכותל המערבי

צרפנו תפילה נוראה מהאור החיים הקדוש, אשרי מי שיוכל לארגן מניין בכולל, ביה"כ וכו'
אם יש מניין יגידו ג' פעמים יג' מידות (יחיד יאמר בטעמים)

:: - א - ל רחום וחנון ארך אפים ורב-חסד ואמת: ניצח חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאָה ונקָה

יהי רצון מלפניך אבינו מלכנו אלוקינו ידידות אור נפשנו רוחנו ונשמנתו למען בריתך אשר כרת לשלש עשרה מידות שאינן חוזרות לעולם מלפניך, זכור אהבתנו וחיבתנו, והשב שכינתך לבית קדשנו והחזר להשתעשע בנו כימי קדם, כי קשה פרידתך ממנו כפרידת נפשנו מגופנו, המו מעינו, וכלתה נפשנו אל גאולת שכינתך, ואל מעון קדשך, ולרצונך יי נכספנו, הננו מתחננים ובוכים לפניך יי אב הרחמן על גלות השכינה, הושיעה יי שכינתך ודבק נפשנו באהבתך הנעימה והעריבה על נפשנו רוחנו ונשמנתנו, וייעול מלכנו בהיכלה אבי"ר (הועתק מסידור ברדיטשוב)

עת צרה היא ליעקב

יהודי יקר! אין צורך להכביר במילים על העובדה שאנו בעת צרה! ובעת כזאת חובתנו לשפר את מעשנו ולתקנם! כמבואר בגמ' וברמב"ם (הל' תענית) "לא נאמר באנשי מנווה וירא ה' את שקם ואת תעניתם אלא וירא ה' את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה"

הרמב"ם (תענית פ"א א"ג) כותב: מצוות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבוא על הצבור. שנאמר על הצר הצורך אתכם והרעותם בחצוצרות. כלומר כל דבר שיצר לכם כגון בצורת ודבר וארבה וכיוצא בהן זעקו עליהן והריעו. ודבר זה מדרכי התשובה הוא שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להם ככתוב עוונותיכם הסו וגו'. וזה הוא שיגרום להסיר הצרה מעליהם. אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם וצרה זו נקרה נקרות, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים. ותוסיף הצרה צרות אחרות. הוא שכתוב בתורה והלכתם עמי בקרי והלכתי גם אני עמכם בחמת קרי, כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו אם תאמרו שהיא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי" לא צריך להיות נביא כדי לדעת שאנו נמצאים בתקופה קשה מאד, המצב הכללי קשה- בני ישמעאל מצרים לישראל מאד, ואין אנו יודעים מה ילד יום; וגם המצב הפרטי קשה מאד, צרות פוקדות אותנו ונחתות עלינו ללא הרף, אין לנו כמעט יום שלא מביא בכנפיו בשורות איוב: הרוגים ופצועים, תאונות, חולים, צעירים וצעירות שנפטרים בגיל מוקדם ולאחר שנתייסרו ביסוריים קשים ומרים; אלמנות ויתומים המזילים דמע ואין מנחם להם, לא עלינו. ונוסף לכל זה המלחמה קשה שלקחה כ 150 מאחינו. כיצד נוכל להשאיר אדישים לנוכח המצב הקשה, הרי הקב"ה משדר לנו בעוצמה רבה-שוב ושוב- את הקריאה: שובו שובו חזרו בכם! קריאה זו ממלאת את כל חלל העולם, ומן הדין שתמלא גם את כל חלל לבבנו. והמצב מבהיל מאד, שעל אף שאנחנו נמצאים בלב סערה גדולה-שטים אנו בשלוחה כאילו על מי מנוחות, ואין אנו מזדעזעים מהמצב הקשה (ק' שובו). אם לא עכשו אימתי! אחי מתחנו אליך שתקרא היטב כל הכתוב כאן שהוא רק נבואה ורוח הק' ואנא השג מסקנה נכונה.

מסופר שאחרי שנפטר מישהו ואנשים היו מצטערים מאד על האבידה אמר להם רבי נחמן מברסלב העיקר מה יהיה איתנו הנשארים הרי זו השאלה מה עשינו בעת המלחמה התחזקנו בתורה ומצוות? או אמרנו שלום עליך נפשי ויצאנו (או הוציאו אותנו) לבין הזמנים וגרמנו ע"י ביטול תורה ח"ו להרוגים כמובא בזוהר הקדוש (שמות יא' א) "ותרד בת פרעה לרחץ על היאר בשעה שהיו ישראל פוסקין מלמוד התורה מיד ותרד בת פרעה לרחץ על היאר - יורדת מידת הדין (הנקראת בת פרעה). להתרחץ בדמם של ישראל על עלבונה של תורה (הנקראת יאר" וזהו על היאר-בשביל היאר) ונערוותיה הולכות על היאר- אלו הן אומות העולם (הנקראות "נערוותיה"), שהן הולכות ורודפות אחריהם (דהיינו אחרי בני ישראל) על סיבת עלבון התורה וכו'.

על כן ישים האדם אל לבו להשתדל באורייתא למען הציל דם נקי של אחינו בני ישראל מיד האכזרים - וזהו שעושה נחת רוח למטה ולמעלה. (מתוך ס' אור הישר מאת הר' מאיר פאפרש ז"ל). השתדלנו לקום קצת יותר מוקדם להתפלל ולהוסיף קצת יותר כוונה, התפללנו ודאגנו לשלומם של אחינו הנתונים בסכנה, נוהרנו יותר מלדבר דיבורים אסורים, דבורים בחזרת הש"ץ אוי כמה נורא לראות אחינו בצער גדול והעולם כמנהגו נוהג; רבותי המצב חמור ביותר אנו קרובים לסוף לכן מגסה לחזק את המחוזקים וכל שכן את החלשים והנה מובא באור החמה בשם הרמ"ק ז"ל (ח"א דף צט) ואז יהיה מיד גוג ומגוג וראש להם יהיה מלך ישמעאל ובאור יקר במקום מפנה אותו לת"ו (ח"א ס יד) "ובג"ד כל הקצין כלין וכולא תליא בתיובתא ובזכוון דמדוות דכל דרא ודרא אלא ביא תליא, הה"ד למעני אעשה, ואעשה למען שמ". מבאר הרמ"ק ז"ל אמנם אותו העת כשיתקרב אם ח"ו לא ישובו ישראל בתשובה יהיה בזעף ושטף אף ולא ישארו אלא אחד מעיר ושנים ממשפחה, מפני שכבר כלו כל הקצים ולא זכו להקדים הגאולה אלא עד עת בא עת הקציר שלא יעבור בשום אופן לעולם, אמנם אותו העת (של בעתה) שיתקרב אם ח"ו לא ישובו ישראל בתשובה יהיה בזעף ושטף אף ולא ישארו אלא אחד מעיר ושנים ממשפחה מפני שכבר כלו כל

הקיצין ולא זכו להקדים הגאולה (אחישנה) אלא עד עת בא הקציר שלא יעבור בשום אופן לעולם ואז יתבררו ישראל ויתלבנו וימלט מישראל כל הכתוב וכו'. (הפסוק בשלמותו ישעיה ג' "והיה הנשאר בצון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים" מצודת דוד: ביום ההוא ר"ל אחר שיתמרק עון ישראל בקושי ובמרבת האיסורים אז תהיה גאולה שלמה... לנשארים שחסו במקום ועמדו באמנותם ע"ש עוד בהמשך עד סוף הפרק עיין היטב) אמנם קץ זה הוא סוד עתה, עוד ממשיך שם בין זכו בין לא זכו, בין שבו בין לא שבו עתה יבא, ולזה לא תליא בזכות ובמדות דכל דרא ודרא אלא זכותיהם יעמדו להם לבד אם יזכו ויראו או לא יזכו ויאבדו מתוך הקהל, כל אחד ואחד כפי עניינו וזה בשיקול דעת עליון השופט איש ואיש כדרכיו וכפרי מעללי, וכו'. ובהמשך "והטעם שלא ירצה לסבול עוד פגם שכינתו ומיעוט הירח וחרבן המקדש, וינחיל ישועתו להגונים כאומרו הרף ממני ואשמידם ואעשה אותך וכו', והיינו למעני וכו', אם ישוּבו גם כן יזכו, וגם לסיבה זו תהיה ייסורין ותבלו משיח לישראל להשיבם ולהנחילם הטוב והגאולה, ולא אחריב עולמו מפני השוטים והיינו סוד שימותו רבים מישראל במלחמות וברעב ויצאו רבים לחוץ מכלל עם ה' ורבים ישוּבו מעון כי יזכו הכל כפי מה שיטו עצמם בייסורין הבאים לבררם, אבל שיעלה בזעת שיהיה תשועה לישראל ושרץ בידם זה הבל, ורבים מתאווים ליום ה', ולא ידעו שהוא להם חשך ולא אור, למעני למעני אעשה בשביל מדותי שישתלמו ואעשה למען שמי שאינו שלם כל זמן שאינו מבער החיצונים ומיחד השכינה.

והנה אחי למען לנסות לגרש את היצה"ר ולהתעורר נביא לך עוד קצת מהנביאים ותראה שדברי קודשו של הרמ"ק מפורשים (יואל ג-ד,ה) השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בא יום ה' הגדול והנורא הרד"ק מביא בתוך באורו "ואפשר שאמר שהצרה הזאת תהיה לישראל ויהיה האור לחושך לפני בו יום מפתו של גוג ומגוג שיעלה עם עמים רבים על ירושלים.

ועוד בדניאל יב' ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העומד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי, עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך ורק כל הנמצא כתוב בספר, מצודת דוד: והיתה, אז תהיה עת צרה על ישראל אשר לא נהיתה עליהם מעת היתה לגוי עד העת ההיא הכי הקרן הזעירה שהוא ממלכות ישמעאל יצר להם מאד... ובעת ההיא כאשר יצר להם מאד ימלט עמך ורק כל הנמצא כתוב בספר ימלט ר"ל הצדיקים ויראה ה' שנאמר בהם ויכתב ספר זכרון לפני ליראה ה' (מלאכי ג') והנה אחי הרישום בספר הוא פתוח המחיר תשובה!!!

בוא גרשם בהמונים וזכה לגאולה שלמה בקרוב וברחמים

ג"ב אחד מהדברים החשובים ביותר שיש לתקן הוא פגם הדיבור שהוא בעיקר שגרים את החורבן והנה נביא גרגיר מהרב יצחק אייזיק חבר בספרו פתחי שערים כתוב בפר' תצוה (שמ-כח) ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת והיה פ' ראשו בתוכו שפה יהיה לפי סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע ומביא בהמשך שלקשר בן ס"מ ואשתו ח"ו או להפריד ביניהם הכל תלוי רק בפה (מילים שלפני ר"ת סמאל וש אחרי לילת) זאת אומרת שאין לנחש דיבור רק ע"י דיבור רע שהאדם מדבר, או מעורר את השכינה, (ג' 385) או סמאל (סמך = 120, ממ = 80, אלף = 111, למד = 79 סה"כ = 385: שפה ע"ש)

עוד ממליץ מאד למי שערך בחצות לקיים ת"ח כמו שמביא הגאון הנודע ביהודה (דרושים דרוש ד' אות כא') בין הלומדים בין דלת העם, קודם כל דבר, יסדרו תיקון חצות להוריד דמעה על גלות השכינה, ובפרט בזה הזמן בעוה"ר מתגברים הרשעים ונותנים כי לקליפה וזהו אורך גלותינו, וראוי לעשות מלחמה בתחבולות נגד הקליפות, ולהתיש כוחן על יד תיקון חצות, וראוי לזהר בזה יותר מאשר היו הדורות הראשונים ע"ש. עוד שמעתי מכלי ראשון שהרב כדורי ז"ל אמר בסוף שנת תש"ס: שיהיו 7 שנים קשות והשנה השביעית (ח"ו) תהיה קשה מכולם.

אח"כ המאמין שבכוחינו לבטל את כל

הגזרות הקשות והגשק הוא תשובה!